

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/70/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124342172
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124342172.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcu: SetCar sk, a. s., so sídlom v Sučanoch, Ulica priemyselná 10, IČO: 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom so sídlom v Martine, Kuzmányho 4, proti žalovanej: KOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 765 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 19C/51/2024-81 zo dňa 4. novembra 2024, v spojení s opravným uznesením zo dňa 20. augusta 2025, č. k. 19C/51/2024-113 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v spojení s opravným uznesením) súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 765 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 765 eur od 23.11.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa v upomínacom konaní domáhal vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 765 eur s príslušenstvom s tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovanej došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovanej. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, ktorou si uplatnil náhradu u žalovanej. Oznámením o poistnom plnení žalovaná oznámila poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznala uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody, vyplývajúci z predmetnej poistnej udalosti z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanej. Po vydaní platobného rozkazu žalovaná proti platobnému rozkazu podala riadne a včas odpor s odôvodnením. Žalovaná uznala ako obvyklý a účelný nájom náhradného vozidla v dĺžke 12 dní, pričom zohľadnila čas trvania opravy vozidla uvedený servisom vo faktúre, ako aj všetky časovo nevyhnutné prestoje. Zastávala názor, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe je výška náhrady škody daná len čiastkou zodpovedajúcou účelným a nevyhnutným nákladom. Žalobca následne navrhol pokračovať

v konaní na miestne príslušnom súde - Okresnom súde Prievidza. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 09.09.2023 došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle značky A. XXXX, EČ: B. poškodeného C. A., škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla značky D. XXXX, EČ: B., poisteného

v poisťovni žalovanej. Poškodený tak bol nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, u žalobcu uzavrel zmluvu o nájme č. 592/215 dňa 02.10.2023. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému dňa 30.10.2023 faktúru č. 230649, s dátumom splatnosti 13.11.2023 na sumu 1.305 eur a v tento deň (30.10.2023) uzatvoril s poškodeným zmluvu

o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 09.09.2023 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol žalobca poškodenému. Žalovaná uplatnenú výšku škody neuznala, a to nad sumu 540 eur. Podľa zákazkového listu a faktúry vystavenej poškodenému za opravu vozidla servisom, bolo vozidlo poškodeného v oprave od 02.10.2023 do 30.10.2023, kedy bolo pripravené na odovzdanie poškodenému. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 442 ods. 2, § 443, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 2, § 11 ods. 6, 7, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Súd uviedol, že žalovaná namietala absolútnu neplatnosť zmluvy o prenájme vozidla z dôvodu, že neobsahovala údaj o dobe, na ktorú bolo náhradné vozidlo prenájaté. S jej názorom sa súd nestotožnil a uviedol, že podstatnými náležitosťami, ktoré sa vyžadujú na platnosť nájmovej zmluvy, sú určenie predmetu nájmu a odplatenosti; pravidelnými zložkami nájmovej zmluvy zase bývajú dojednania o dobe nájmu a jeho účele. Nepodstatnými, resp. náhodilými zložkami bývajú ďalšie dojednania bližšie vymedzujúce práva a povinnosti zmluvných strán. K vzniku nájmovej zmluvy ako konsenzuálneho druhu zmluvy dôjde, ak sa zmluvné strany dohodli minimálne na podstatných zložkách nájmovej zmluvy. V danej zmluve o prenájme vozidla je predmet nájmu dostatočne, určite a nezameniteľne špecifikovaný (je uvedený typ vozidla, EČ, VIN..). Rovnako druhá podstatná zložka – odplatenosť, je v zmluve vyjadrená určito a zrozumiteľne (denná sadzba prenájmu 50 eur, ktorá bola ponížená podľa počtu dní prenájmu na dennú sadzbu 45 eur). Dočasnosť nájmovej zmluvy vyplýva z jej obsahu, keď zmluva obsahuje formulárové údaje, vzťahujúce sa k ukončeniu nájmu, ktoré zmluvné strany ku dňu ukončenia nájmu dopĺňajú. Podľa názoru súdu, v prípade, ak nebola určená doba nájmu v nájmovej zmluve, nájmovný pomer vznikol na dobu neurčitú a nespôsobuje neplatnosť zmluvy. Súd po preskúmaní obsahu zmluvy o prenájme vozidla nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k záveru o jej neplatnosti, zvlášť keď žalovaná sama časť plnenia na základe zmluvy poskytla. K uplatnenému nároku poškodeného voči žalovanej ako poisťovateľovi z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uviedol, že škoda sa odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať dopravnou nehodou poškodené vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by bol inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať po určitú dobu v dôsledku poškodenia. Uviedol, že majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený náklady na prenájom náhradného vozidla vynaloží a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo. Žalovaná v čase pred podaním žaloby plnila z poistnej udalosti a poskytla žalobcovi poistné plnenie za 12 dní nájmu náhradného vozidla. Spornou medzi stranami bola výška poistného plnenia presahujúca rámec už poskytnutého plnenia, resp. za koľko dní nájmu (nad rámec 12 dní) bolo ešte dôvodné priznať poistné plnenie. Žalovaná namietala, že oprava poškodeného vozidla trvala neprimerane dlho, preto nájom náhradného vozidla až na takú dlhú dobu nebol dôvodný. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že poškodený po poistnej udalosti odovzdal svoje poškodené vozidlo na opravu do servisu dňa 02.10.2023. Skutočnosť, že poškodené vozidlo bolo pojazdné, nemá žiaden vplyv na posudzovanie účelnosti a nevyhnutnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla, keďže po dobu opravy nemohol poškodený svoje vozidlo používať. Po odovzdaní vozidla do servisu si poškodený dňa 02.10.2023 prenajal náhradné vozidlo, ktoré používal na súkromné účely, na cestu do práce a z práce, a to 29 dní a dňa 30.10.2023 ho odovzdal žalobcovi, keďže v ten istý deň si išiel prevziať svoje vozidlo zo servisu. Poškodený nemohol ovplyvniť dĺžku opravy a nebolo ani naznačené, že by poškodený dĺžku opravy nejakým spôsobom predlžoval.

Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, v ktorom ústavný súd akcentoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo; v týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok. Ústavný súd v tomto rozhodnutí zároveň poukázal na právny názor Krajského súdu v Bratislave, s ktorým sa

stotožnil, a to, že účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. V prípade uplatneného nároku je rozsah náhrady daný nevyhnutnosťou

a účelnosťou nákladov vynaložených na vypožičanie náhradnej veci. Dĺžka doby, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, zodpovedá predovšetkým dobe opravy. Táto doba zahŕňa aj čas, kedy sa vozidlo priamo neopravuje, avšak čaká na ohliadku, resp. objednanie náhradných dielov. Relevantná je dĺžka opravy v servise, ktorý bol reálne použitý. Poškodený pred odovzdaním motorového vozidla na opravu nie je povinný robiť výber servisu v zmysle najlacnejšieho servisu alebo servisu poskytujúceho opravu najrýchlejšie. Nezhľadujú sa tak len časové jednotky potrebné na samotnú opravu, ale celý čas od poškodenia motorového vozidla po jeho ohliadku, odovzдание do autoservisu, objednania náhradných dielov až do vykonania samotnej opravy, pokiaľ nebol ovplyvnený subjektívnym neodôvodneným nekonaním dotknutých subjektov (najmä poškodeného) a nie je vzhľadom na charakter opravy a zvyčajný postup autoservisov neobvyklý. Poukázal na to, že súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Skutočnou škodou je teda aj nájomné za prenajaté vozidlo. V danom prípade bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť (poistná udalosť) skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súd dospel k záveru, že poškodený nemal vplyv na dĺžku doby, počas ktorej bolo jeho motorové vozidlo v autoservise a mohol ním disponovať až 30.10.2023, aj to nie celý deň, keďže mu bolo vozidlo odovzdané v priebehu dňa. Nájom náhradného motorového vozidla, ktorý trval do uvedeného dňa, bol preto dôvodný. Preto bolo dôvodné zaviazať žalovanú na doplatenie poistného plnenia zodpovedajúceho zvyšnej (doteraz žalovanou neuhradenej) časti nájomného za nájom náhradného vozidla v sume 765 eur, a preto súd žalobe vyhovel. Súd v súlade s ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP priznal žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo žalovanej sumy, keď žalovaná ukončila šetrenie poistnej udalosti dňa 08.11.2023, žalobcovi nevyplatila celú sumu poistného plnenia, a teda uplynutím 15 dní po skončení prešetrovania sa dostala do omeškania. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej nárok na náhradu trov konania, alternatívne navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že nijako nerozporuje rozsah škôd vzniknutých na motorovom vozidle, avšak na ustálenú rozhodovaciu prax súdov je neprimerané, aby oprava vozidla trvala tak neúmerne dlhú dobu, a tým sa zvyšovali náklady na poskytovanie náhradného vozidla poškodenému. Aj pri zohľadnení dôb obstarania náhradných dielov a vykonania obhliadok vozidla, je podľa nej 29 dní neprimerane dlhé obdobie, v ktorom bolo vozidlo umiestnené v servise za účelom opravy. V otázke výšky náhrady škody opätovne poukázala na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/131/2019. Nesúhlasila s názorom súdu, ktorý uviedol v bode 23 rozsudku, že „dĺžka doby, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na nájom náhradného vozidla, zodpovedá predovšetkým dobe opravy, t.j. času, po ktorý je poškodené vozidlo v servise, pričom táto doba zahŕňa aj čas, kedy sa vozidlo priamo neopravuje, avšak čaká na ohliadku, resp. objednanie náhradných dielov a poškodený nemôže dĺžku opravy ovplyvniť a relevantná je dĺžka opravy v servise, ktorý bol reálne použitý“. Uviedla, že pokiaľ servis nevie vykonať opravu vozidla v stanovených termínoch, či už z kapacitných alebo akýchkoľvek iných dôvodov a v súvislosti s jeho činnosťou vzniknú na jeho strane neodôvodnené prestoje, nemôže byť škoda, ktorá vznikne následne z týchto dôvodov prenesená automaticky na ňu (žalovanú). V danom prípade nejde o príčinnú súvislosť takejto škody so škodovou udalosťou zo dňa 09.09.2023 a za takú škodu, ktorá vznikne týmto spôsobom, má zodpovedať autoservis a nie žalovaná. V uvedenej otázke súd vec nesprávne právne posúdil. S poukazom na stanovisko NBS nie je povinná nahradiť poškodenému neprimerane dlhé obdobie využívania náhradného vozidla a nemôže niesť zodpovednosť za predlžovanie vybavenia poistnej udalosti z dôvodov na strane autoservisu, a to neúmerne dlhou dobou vykonávania opravy. Uviedla, že na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu odborné vyjadrenie, znalecký úkon vypracovaný Ing. Ľubomírom Jaroušom, znalcom z odboru cestná doprava, v ktorom sa znalec vyjadril, že: „Na základe preštudovania predložených podkladových materiálov je možné konštatovať, že samotná oprava vozidla A. XXXX

(EČV B.), zohľadňujúca technologické postupy udávané výrobcom, v rozsahu, ako bolo vozidlo poškodené pri škodovej udalosti zo dňa 09.09.2023, trvá cca 15,4 hod, čo sú 2 - 3 pracovné dni;

z technického hľadiska možno predpokladať maximálnu dĺžku opravy predmetného vozidla v úrovni 9 až 12 pracovných dní“. Dodala, že v rámci konania namietala absolútnu neplatnosť nájomnej zmluvy a súd prvej inštancie v predmetnej otázke vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ mal za to, že doba nájmu nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o nájme. Absencia dohody o dobe nájmu má podľa jej názoru za následok neplatnosť celej nájomnej zmluvy. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že na základe predmetnej zmluvy o nájme bolo čiastočne plnené.

3. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že všetky námietky žalovanej považuje za neopodstatnené. Pokiaľ žalovaná poukazovala na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/131/2019, týkajúci sa dĺžky opravy motorového vozidla a s tým súvisiacou dĺžkou nájmu náhradného vozidla, dal do pozornosti novší rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5Cob/152/2024 zo dňa 27.08.2024. V rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/119/2024 súd konštatoval, že „z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady - nájom náhradného vozidla, vynaložené účelne“. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, v kontexte ktorého sa potom nemožno stotožniť s názorom žalovanej, že súd nesprávne právne posúdil vec, ak dospel k záveru, že nárok na náhradu škody z titulu nájmu náhradného vozidla patrí poškodenému za celú dobu, po ktorú je vozidlo v servise. Rozsudok súdu prvej inštancie v plnej miere rešpektuje závery ústavného súdu. Pokiaľ ide o odborné vyjadrenie, vypracované znalcom Ing. Jaroušom uviedol, že toto bolo vypracované len na základe podkladov, ktoré znalcovi poskytla žalovaná. Znalec si pri vypracovávaní podkladov nevyžiadal od servisu správu o priebehu opravy, informácie ohľadom pracovnej vyťaženia, ohľadom vyťaženia pracovných nástrojov, ohľadom vyťaženia pracovníkov autoservisu, hoci všetky tieto skutočnosti majú objektívny vplyv na trvanie opravy v servise a sú nevyhnutné na posudzovanie toho, či bola dĺžka opravy skutočne neprimeraná, tak ako to tvrdí žalovaná. Odborné vyjadrenie nepovažuje za rozhodné, pretože nezohľadňuje individuálne skutkové okolnosti danej veci. Odborným vyjadrením žalovaná preukázala len „primeranú“ dobu opravy poškodeného vozidla z technického hľadiska v ideálnom stave, avšak nijakým spôsobom nepreukázala, že by servis v období, kedy bolo vozidlo v servise, na tomto účelovo nevykonával opravné práce a zámerne tak predlžoval dobu opravy. Bol toho názoru, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam ohľadom dĺžky opravy motorového vozidla, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/34/2024 zo dňa 15.10.2024. Žalovaná ďalej poukazovala na to, že vozidlo bolo prevádzky schopné a preto poškodenému nič nebránilo, aby si so servisom dohodol taký termín opravy, ktorý by obmedzil nedôvodné prestoje. Z dotazníka poškodeného, ktorý je súčasťou žaloby a ktorým disponovala aj žalovaná však vyplýva, že poškodený si takýto termín dohodol. Pokiaľ ide o námietku žalovanej ohľadne neplatnosti nájomnej zmluvy uviedol, že podstatnými náležitosťami nájomnej zmluvy sú predmet nájmu, nájmné a jeho výška. Okrem toho je v nájomnej zmluve uvedené, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky, pričom z ich bodu 13 vyplýva, že prenájom sa skončí uplynutím doby, na ktorý bol dohodnutý. Týmto sa rozumie doba opravy poškodeného vozidla nájomcu (adekvátny čas na opravu havarovaného vozidla podľa rozsahu stanovenými pracovnými pozíciami výrobcu vozidla), maximálne však 30 kalendárnych dní. Teda doba nájmu nepochybne vymedzená bola.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrvala na dôvodoch svojho odvolania, ktoré vo svojom vyjadrení zopakovala.

5. Žalobca taktiež zotrval na argumentácii uvedenej v jeho predchádzajúcom vyjadrení.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

7. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch. Pri rozhodovaní použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci

v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, v celom rozsahu na ne poukazuje a k odvolacím námietkam žalovaného uvádza:

8. V predmetnom spore žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie peňažnej sumy 765 eur s príslušenstvom z titulu nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla za obdobie, po ktoré nebolo možné používať motorové vozidlo z dôvodu jeho poškodenia pri dopravnej nehode tým, že nárok poškodeného bol na žalobcu postúpený zmluvou o postúpení pohľadávok.

9. Ústavný súd SR vo veci III. ÚS 602/2022 konštatoval, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V takýchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

10. V rámci obsahu podaného odvolania žalovanou považoval odvolací súd za základné a podstatné odvolacie námietky, že súd prvej inštancie nesprávne konštatoval, že v konaní bolo nesporné, že žalobca si prenajal poškodené vozidlo počas trvania opravy poškodeného vozidla s tým, že žalovaná toto tvrdenie žalobcu od počiatku namietala a podľa jej skutkových tvrdení táto doba mala zodpovedať dobe prenájmu náhradného motorového vozidla, čo však v konaní nepreukázala žiadnym relevantným dôkazným prostriedkom. Žalovaná zastávala názor, že oprávnenú a preukázanú dĺžku opravy nemožno stotožňovať s rozsahom doby nájmu na základe zmluvy o nájme, datovania na faktúre za opravu poškodeného vozidla, či dotazníka poškodeného. V predmetných listinách uvádzané doby žiadnym spôsobom nepreukazujú dobu nevyhnutnú na opravu poškodeného motorového vozidla. Namietala, že súd nad rámec procesných návrhov protistrany vyplnil medzeru v dokazovaní, sám interpretoval predložené listinné dôkazy a rozsudok oprel o závery, ktoré absentovali v dôkazných prostriedkoch.

11. Napriek odvolacím námietkam žalovanej k správnosti skutkových zistení, odvolací súd skutkový stav zistený súdom prvej inštancie považoval za správny a dostatočný v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci. Odvolací súd zdôrazňuje, že procesné dokazovanie je procesným právom osobitne upravený postup súdu v civilnom súdnom konaní, ktorý slúži k utvoreniu poznatkov súdu o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie, ktorých existencia alebo neexistencia zostala pochybná, teda ide o taký postup, pri ktorom súd svojimi zmyslami poznáva určitú rozhodujúcu skutočnosť priamo alebo poznáva určité správy o tejto skutočnosti. Pri tomto postupe utvorené poznatky sa nazývajú skutkové poznatky a myšlienkový postup hodnotenia rozhodujúcich skutočností je skutkovým hodnotením.

12. Strana sporu má v sporovom konaní okrem práv aj určité povinnosti. Medzi základné povinnosti strany sporu patrí povinnosť tvrdenia (bremeno tvrdenia) a tomu zodpovedajúce dôkazné bremeno, t. j. povinnosť svoje tvrdenie preukázať. Všeobecne platí, že dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej procesnej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o stranu sporu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. Pokiaľ žalobca tvrdil, že poškodený si náhradné vozidlo prenajal iba za časové obdobie trvania opravy, žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno vo vzťahu k jeho tvrdeniu o dobe trvania opravy a dobe prenájmu, pričom žalobca toto bremeno uniesol.

13. Podľa § 191 ods. 1 CSP, súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko čo vyšlo počas konania najavo. Súdom prvej inštancie postupoval pri hodnotení dôkazov v súlade s týmto ustanovením, a zároveň za súčasného rešpektovania rovnosti strán sporu dôkazy vyhodnotil jednotlivo a aj v ich vzájomnej súvislosti, a to logickým spôsobom, keď dôkazy svedčiace v prospech verzie žalobcu tvoria spolu ucelenú, logickú štruktúru vedúcu k jedinému správne mu záveru, ku ktorému dospel aj súd prvej inštancie.

14. Pokiaľ ide o náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla, táto otázka už bola ustálená judikatúrou Ústavného súdu SR tak, že poisťovateľ je povinný náhradu poskytnúť

v rozsahu, v ktorom boli náklady vynaložené nutne a účelne. Otázka, či náklady za nájom náhradného vozidla boli nutné a účelné, závisí na posúdení konkrétnych okolností prípadu. V zmysle ďalej uvedenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR však nevyhnutná doba opravy poškodeného vozidla takouto významnou okolnosťou nie je. Odvolací súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR v týchto otázkach, a to najmä v nálezoch

ÚS SR III. ÚS 322/2025 zo dňa 17.07.2025 a I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025. Práve v uvedenom náleze I. ÚS 291/2025 bola predmetom ústavnej sťažnosti identická situácia ako v tu posudzovanej veci a zásadnou otázkou bola práve primeranosť doby trvania opravy poškodeného vozidla v servise. Rovnako ako tu, tak aj v danej veci preukazovala žalovaná svoje tvrdenie o primeranosti kratšej doby opravy okrem iného odborným stanoviskom. Odvolací súd v danej veci prijal záver, že doba opravy poškodeného vozidla v servise (65 dní) bola skutočne neprimeraná, konštatoval preukázanie primeranosti kratšej doby opravy

(44 dní), a iba v rozsahu tejto kratšej doby opravy považoval za dôvodný nájom náhradného vozidla. Ústavný súd sa s názorom odvolacieho súdu v danej veci nestotožnil a s odkazom na svoje rozhodnutia vo veciach III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024 uviedol, že: „Krajský súd v dôvodoch napadnutého rozsudku tam vymedzené závery nerešpektoval a pri rozhodovaní o nároku na náhradu za nájom náhradného motorového vozidla považoval za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla (rozhodujúce skutočnosti), a to na podklade žalovanou stanoveného rozsahu poškodenia vozidla a kalkulácie nákladov na opravu, ktoré boli v súlade so žalovanou predloženým odborným vyjadrením. Odôvodnenie krajského súdu je tak v protirečení s ústavným súdom konštatovanou ústavnou udržateľnosťou stanoveného účelu náhradného motorového vozidla, ako aj účelnosťou nákladov za nájom náhradného vozidla a v neposlednom rade aj primeranosťou nákladov súvisiacich s prenájmom náhradného vozidla, ktorá je previazaná s kontinuálne pretrvávajúcou potrebou užívania tohto náhradného vozidla“.

15. Z citovanej časti rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025 je pri posudzovaní dôvodnosti trvania nájmu náhradného vozidla zrejmé, že je nesprávne, považovať za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla, zistenú okrem iného na podklade odborného vyjadrenia. A contrario, otázka, aká doba je nevyhnutná na opravu poškodeného vozidla, je z hľadiska dôvodnosti používania náhradného vozidla nepodstatná, teda bezvýznamná. V zmysle záverov Ústavného súdu SR vyplývajúcich z odkazovaných rozhodnutí nie sú preto pre posúdenie dôvodnosti nájmu náhradného vozidla rozhodujúce okolnosti týkajúce sa trvania opravy poškodeného vozidla v servise a nájom náhradného vozidla je dôvodný až do času, pokiaľ nebude poškodené vozidlo zo servisu vydané poškodenému ako opravené. Akokoľvek dlho bude oprava poškodeného vozidla v servise trvať, a akýmkoľvek dôvodom bude trvanie tejto opravy spôsobené, bude celý čas trvania opravy poškodeného vozidla dôvodný nájom náhradného vozidla. Až do času vydania opraveného vozidla poškodenému.

16. Vzhľadom na bezvýznamnosť otázky času nevyhnutnej opravy poškodeného vozidla v servise konštatovanú citovaným rozhodnutím Ústavného súdu SR, bolo správne súdom prvej inštancie konštatované, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady za prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní od 02.10.2023 do 30.10.2023. Toto obdobie zahŕňa celú dobu trvania opravy (zotrvania) poškodeného motorového vozidla v servise a nie je významné, či táto doba bola dlhšia, než doba nevyhnutná na vykonanie opravy poškodenia.

17. Správne súd prvej inštancie uzavrel, že k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 09.09.2023. Žalobca už k podanej žalobe pripojil zákazkový list pre poškodeného, v ktorom je špecifikovaný požadovaný rozsah opravy s dátumom vystavenia zákazky s predbežným termínom ukončenia opravy a predbežnou cenou. Dňom 30.10.2023 bola autoservisom E. B. F. vystavená faktúra za opravu poškodeného vozidla, pričom poškodený v zmluve o prenájme vozidla, uzavretej so žalobcom dňa 02.10.2023 za účelom prenájmu náhradného vozidla potvrdil, že mu vozidlo prenajímateľom bolo odovzdané dňa 02.10.2023 a svoje vozidlo si prevzal zo servisu dňa 30.10.2023. Zo zákazkového listu, faktúry vystavenej dňa 30.10.2023 a zmluvy o prenájme vozidla zo dňa 02.10.2023 tak vyplynulo, že poškodený mal náhradné vozidlo prenajaté od 02.10.2023 až do 30.10.2023. V zmluve o prenájme vozidla poškodený prehlásil, že náhradné vozidlo mal zapožičané za účelom dochádzania do a z práce a na súkromné účely. Listinné dôkazy, ktoré k žalobe predložil žalobca zohľadňujú individuálne skutkové okolnosti danej veci a preukazujú, po akú dlhú dobu bolo obstaranie náhradného vozidla nutné a účelné.

18. Existencia skutočnej škody spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla, je podmienená nutnosťou a účelnosťou týchto vynaložených nákladov a dobou, počas ktorej bol poškodený vylúčený z užívania svojho vozidla z dôvodu jeho opravy (zotrvania) v servise. Táto skutočná škoda bola v danom prípade zo strany žalobcu preukázaná.

19. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že poškodený nemohol svoje vozidlo používať z dôvodu opravy do 30.10.2023, kedy si svoje vozidlo prevzal z opravy.

V bodoch 21 a 23 odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že poškodený nemohol nijako účinne skrátiť dĺžku opravy a z dôvodov, ktoré nezavinil, nemohol svoje vozidlo užívať. Tiež konštatoval, že neexistuje žiadna, či už zákonná alebo zmluvná povinnosť poškodeného, aby si musel nechať auto opraviť v servise, ktorý mu uvedie najkratšiu dobu opravy, s čím by bola spojená nutnosť vykonať prieskum doby opravy vo viacerých servisoch, čím by bol poškodený zaťažovaný. Zároveň súd prvej inštancie uviedol, že doba, za ktorú možno uplatniť nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla, zodpovedá predovšetkým dobe opravy, t. j. času, po ktorý je poškodené motorové vozidlo v servise. Táto doba zahŕňa aj čas, kedy sa vozidlo priamo neopravuje, avšak čaká na ohliadku, resp. objednanie náhradných dielov. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že poškodený nemôže dĺžku opravy ovplyvniť a relevantná je dĺžka opravy v servise, ktorý bol reálne použitý. Pokiaľ žalovaná zastávala názor, že poškodený mal opravu svojho vozidla vyriešiť iným spôsobom, aby vozidlo nezotrvalo v oprave tak dlhú dobu, ktorú ona nepovažuje za primeranú, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ nemožno od poškodeného žiadať zohľadniť akékoľvek kritériá pri výbere servisu, potom od momentu odovzdania vozidla poškodeného do ktoréhokoľvek autoservisu odpadá na strane poškodeného akákoľvek možnosť jeho ingerencie do priebehu vykonávania opravy poškodeného vozidla a tým odpadá aj možnosť akokoľvek ovplyvniť dĺžku vykonávania takejto opravy. Vzhľadom na uvedené nie je od poškodeného možné požadovať, aby sa v autoservise dožadoval prednostného vykonania opravy poškodeného vozidla, resp., aby vozidlo bolo opravené v čase podľa predstáv žalovanej. Zároveň žalovaná netvrdila, že by poškodený alebo žalobca svojím konaním predĺžil dobu opravy, kedy by aj pri záveroch vyplývajúcich z odkazovaných rozhodnutí Ústavného súdu SR bolo snáď možné uvažovať o vplyve takéhoto konania na dôvodnosť nájmu náhradného vozidla, resp. na dôvodnosť náhrady škody v tom spočívajúcej.

20. Pokiaľ žalovaná preukazovala dôvodnosť kratšej doby opravy poškodeného vozidla (9 až 12 pracovných dní) predloženým odborným vyjadrením Ing. Jarouša, je v zmysle záverov rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 291/2025 zo dňa 06.08.2025 nerešpektovaním záverov skorších rozhodnutí Ústavného súdu SR: „... považovať za podstatnú nevyhnutnú dobu opravy poškodeného vozidla, a to (o.i.) na podklade predloženého odborného vyjadrenia.“ Ani v tu posudzovanom obdobnom prípade tak nemohol žalovanou predložený dôkaz vo forme odborného vyjadrenia k nevyhnutnej dobe opravy zmeniť nič na tom, že nájom náhradného vozidla je dôvodný za celú dobu zotrvania opravovaného vozidla v servise, pretože doba nevyhnutnej opravy je v zmysle uvedeného záveru Ústavného súdu SR pre posúdenie dôvodnosti nájmu náhradného vozidla nepodstatná.

21. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú ani námietku žalovanej, že zmluva o nájme vozidla je absolútne neplatná, keďže neobsahuje podstatnú náležitosť, a to dobu nájmu.

22. Z ustanovenia § 663 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nájomná zmluva sa uzatvára medzi prenajímateľom a nájomcom, pričom prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral úžitky.

23. Občiansky zákonník nevyžaduje pre nájomnú zmluvu určitú formu, možno ju teda uzavrieť v hocijakej forme. Rovnako Občiansky zákonník nepredpisuje, čo má nájomná zmluva obsahovať. To však neznamená, že nájomná zmluva nemusí mať žiadne náležitosti. Musí mať všetky obsahové náležitosti, ktoré sú z hľadiska nájmovej zmluvy ako osobitného typu záväzkovej zmluvy podstatné. Zmluva musí obsahovať označenie prenajímateľa a nájomcu, medzi ktorými sa zmluva uzatvára, predmet nájmu a odplatu za nájom (nájomné). Okrem týchto podstatných náležitostí môže zmluva obsahovať aj ďalšie náležitosti, napríklad dohodnutú dobu nájmu, spôsob odovzdania a užívania najatej veci, spôsob platenia nájomného, výpovedné dôvody, možnosti predčasnej výpovede a pod. (prof. JUDr. Karol Plank, DrSc. a kolektív, Občianske právo s vysvetlivkami, Bratislava, IURA EDITION, 1997).

24. V danom prípade zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že doba nájmu nie je podstatnou náležitosťou nájomnej zmluvy, absencia ktorej spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Navyiac je potrebné dodať, že samotná zmluva o nájme obsahuje údaj o dobe začiatku nájmu vozidla (02.10.2023), pričom za údaj o ukončení dobu nájmu sa v zmysle všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou predmetnej zmluvy, bodu 13 týchto podmienok, považuje deň ukončenia opravy poškodeného vozidla nájomcu.

25. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

26. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).